No. 3028 UTRECHT Woensdag 15 Feb. 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Het Conclaaf

Op de Stoel van Petrus volgen reeds 20 [illegible] zonder onderbreking de Bisschoppen [illegible] op en zijn al zodanig Pausen van de R. K. Kerk.

De wijze waarop de persoon wordt aangewezen, die Opvolger zijn zal op de Stoel van Petrus, is niet altijd dezelfde geweest.

In den beginne zal ook te Rome wel de regel zijn toegepast, die in andere bisdommen gold en de nieuwe bisschop benoemd zijn door de naburige bisschoppen in vereniging met de Romeinse geestelijkheid en de gelovigen van Rome.

Sedert het jaar 1059 is echter bepaald, dat de keuze uitsluitend door kardinalen zal geschieden en in 1179 werd bepaald, dat twee derde der stemmen nodig zou zijn.

Men had echter niet voorzien, dat het wel eens lang zou duren, voordat bij stemming een der candidaten de vereiste meerderheid van tweederde behaald zou hebben, daarom werd op het concilie van Lyon in 1274 een belangrijk decreet uitgevaardigd, waarbij om de Pauskeuze te bespoedigen en een te lang openstaan te voorkomen de afzondering der kiesgerechtigde Kardinalen werd ingevoerd van de buitenwereld, een heilzaam systeem, dat tot op den huidigen dag in gebruik gebleven is en zegenrijk heeft gewerkt.

Deze instelling heet conclave, cum clavi, met een sleutel afgesloten. Met dit woord conclaaf wordt, ofwel de afgesloten ruimte betekend, waar de kardinalen samenkomen voor een pauskeuze, ofwel de vereniging van de aldaar vergaderde kardinalen.

[illegible]lle dagen wachten op de komst van [illegible] in Conclaaf in het pau[illegible]

Iedere Kardin[illegible] een of twee conclavisten (geestelijk of leek) medebrengen, zelfs drie, indien de kardinaal ziek is.

In een afgesloten gedeelte van het Pauselijk paleis krijgen de Kardinalen met hun conclavisten hun eigen appartementen toegewezen, waar ook de maaltijden worden gebruikt. Het mondeling verkeer met de buitenwereld is onder straffe van excommunicatie geheel uitgesloten. Schriftelijk verkeer is slechts toegestaan, nadat brieven, boeken, couranten door het slot zijn gepasseerd en door de bewakers van de draaischijf en den secretaris van het conclaaf zijn geopend en gecontroleerd.

Bijzonder streng is de verplichting van geheimhouding voorgeschreven ten opzichte van alles wat op de Pauskeuze betrekking heeft, ja van al datgene, wat er in het conclaaf voorvalt.

Pius X heeft voor goed een eind gemaakt aan de bemoeiingen van wereldlijke vorsten bij de Pauskeuze. De rechtstreekse inmenging van gekroonde hoofden was wel in de dertiende eeuw opgehouden, maar niet zelden hebben vorsten toch zijdelings getracht op de Pauskeuze invloed uit te oefenen, door b.v. aan Kardinaal-kiezers te laten weten, welke candidaten aan hen onaangenaam, welke bijzonder aangenaam zouden zijn.

Eigenlijk recht van Veto (waarvan Karel V de ongelukkige vader heet) heeft nooit bestaan; maar toch was het in de geschiedenis meermalen voorgekomen en nooit met evenveel woorden door de H. Stoel veroordeeld, dat de Regeringen van Oostenrijk, Spanje en Frankrijk door middel van een Kardinaal, die speciaal daartoe van het regeringshoofd opdracht had gekregen, een Veto tegen een bepaalden candidaat uitbrachten.

De verontwaardiging was echter groot, toen nog in 1903 bij het conclaaf na de dood van Paus Leo XIII, Keizer Frans Jozef van Oostenrijk een veto liet uitspreken tegen den vroegeren Staatssecretaris Rampolla.

Een der eerste daden van den nieuw gekozen Paus Pius X was dan ook, aan dit misbruik voor goed een einde te maken. De Paus veroordeelt niet alleen het veto, maar maakte het practisch ook onmogelijk, door aan alle Kardinalen en aan iedereen die op welke wijze ook deelneemt aan het conclaaf te verbieden, uit kracht der hl. Gehoorzaamheid, onder bedreiging van het goddelijk Gerecht en [illegible] ook van een burgerlijke macht de opdracht aan te nemen een Veto voor te stellen of van dit Veto om welke redenen ook, mededeling te doen aan de vergadering van het H. College of aan de Kardinalen persoonlijk, het zij schriftelijk hetzij mondeling, hetzij direct, hetzij langs omwegen.

De 18 volle dagen na de dood des Pausen zijn dan voorbijgegaan met rouwplechtigheden in de kerken van de gehele wereld.

In diezelfde tijd zijn onder leiding van den Camerlengo ook de voorbereidselen getroffen voor de samenkomst der Kardinalen in conclaaf. De woningen in de verdiepingen welke het Damasusplein omringen, zijn ontruimd en de zalen in woonvertrekken ingedeeld. Aan iedere Kardinaal wordt een klein appartement van 3 of 4 kamers door het lot aangewezen, waar hij zich met zijn conclavisten en bediende kan inrichten.

De ingang van het conclaaf is op de trap die van de Bronzen Poort naar het Damasusplein leidt; daar zijn een deur en 4 draaischijven aangebracht, waar voor een Apostolisch Protonotaris, een geestelijke van de Apostolische Kamer, een Assistent-bisschop bij de Pauselijke troon en een stemgerechtigd lid van de pauselijke signatuur de wacht [illegible] onder leiding van den [illegible] Prins Chigi, rechtens Maarschalk van het conclaaf.

Een Kardinaalscommissie heeft de beambten van het conclaaf benoemd; een Secretaris, enige biechtvaders, een Sacristein met zijn hulp, Ceremoniarii, twee artsen, een chirurg, een apotheker, een econoom en andere onmisbare beambten.

Het H. College assisteert 's morgens in de Pauselijke kapel bij een Mis van den H. Geest, die door de Kardinaal Deken gecelebreerd wordt en waarna de Secretaris van de Breven aan de Vorsten een latijnse preek houdt over de plichten van de kiezers bij een Pauskeuze.

's Middags gaan Kardinalen en conclavisten in processie onder het zingen van het Veni Creator naar de Sixtijnse kapel, waar na voorlezing van de Pauselijke constituties over de Pauskeuze door Kardinalen, conclavisten en het overige personeel de vereiste eden worden afgelegd.

Op bevel van den Deken, wordt dan driemaal het teken met de bel gegeven en weerklinkt overal het extra omnes van de Ceremoniarius. De deur wordt met dubbel slot afgesloten; de maarschalk krijgt de sleutels van de buitensloten, de Camerlengo van de binnensloten. De Camerlengo maakt met 3 Kardinalen nog eens de gang door alle kamers van het conclaaf om zich nauwkeurig te overtuigen, dat geen enkele onbevoegde het conclaaf is binnengetreden.

De verkiezingen kunnen nu beginnen. Daarover een volgende keer.

Door dezen hebben wij de eer namens den Apostolisch Vicaris van Curaçao Monseigneur P. I. Verriet O.P. de leden van het Corps Consulaire, de leden van den Raad van Bestuur en van de Staten van Curaçao, de militaire en burgerlijke Autoriteiten, vertegenwoordigers van handel en industrie en alle geloovigen beleefd uit te noodigen tot de

Pontificale Lijkdienst

die op Donderdag 16 Februari des morgens om 8 uur zal gehouden worden in

de Cathedrale Kerk van Otrabanda

voor de zielerust van

Zijne Heiligheid Paus Pius XI

te Rome in den Heer ontslapen op Vrijdag 10 Februari 1939.

Onmiddellijk na afloop der plechtigheden in de Cathedraal gelegenheid om Zijne Hoogwaardige Excellentie aan huis te condoleeren.

P. A I. de Bruijn.
Secr. Ap. Vic.

Hetze tegen Duitsland

Wij ontlenen onderstaande belangwekkende beschouwing aan de „Maasbode":

Men kan vooral de laatste tijd in de Duitse couranten herhaaldelijk het verwijt lezen aan het adres van de buitenlandse en met name aan dat van de Nederlandse pers, dat deze een hetze zou voeren tegen Duitsland.

Hier blijkt een dubbele misvatting.

Er is geen sprake van een „hetze", en het gaat niet tegen Duitsland of tegen het Duitse volk.

Als de Nederlandse pers critiek levert op hetgeen in Duitsland geschiedt, dan richt zich deze, met name in de laatste tijd, tegen practijken, die lang niet alleen [illegible] maar in vrijwel de gehele [illegible] de gelederen van het Duitse volk zeer, maar deze kunnen zich niet uitspreken — worden gevoeld als in strijd met de meest elementaire louter-menselijke en christelijke gevoelens.

Als een jonge uit zijn geestelijk evenwicht geslagen man een misdaad begaat tegen een Duits ambtenaar, dan voelt men het als onrecht zonder meer, dat al de ras- en geloofsgenoten van den dader op de meest onmeedogende wijze het het slachtoffer worden.

Daarbij komt nog iets anders.

De critiek richt zich niet tegen Duitsland of tegen het Duitse volk, maar tegen principen en practijken van een regiem, dat niet de vertegenwoordiger is van een zuiver politieke partij — wel van een partij, hoezeer men dit ook ontkent — maar van een beweging, die een levensbeschouwing, en wel een totalitaire levensbeschouwing representeert.

Met name wij, katholieken, hebben tegen die levensbeschouwing en tegen haar uitingen overwegend-principiele bezwaren.

En juist tegen datgene en alleen tegen datgene, wat met onze katholieke beginselen, met de belangen der Kerk in botsing komt, richt zich ons onverbiddelijk verzet.

Het kan niet genoeg worden herhaald: Niet tegen Duitsland, niet tegen het Duitse volk, zelfs niet tegen het nationaal-socialisme in zoverre het een zuiver politieke of zuiver staatkundige richting vertegenwoordigt gaat ons verweer.

Met louter politieke binnenlandse Duitse aangelegenheden hebben we ons niet in te laten en willen we ons niet [illegible] en tegen een autocratische regering, die [illegible] terrein blijft, heeft de Katholieke Kerk geen principieel bezwaar. Maar zodra een regiem met zijn maatregelen van wetgeving en bestuur de essentiele belangen raakt van de Kerk, van het katholicisme, van het christendom, dan hebben wij de plicht ons daartegen te verzetten, en dit te eerder en te sterker, wanneer aan de direct getroffenen de mogelijkheid ontnomen is, hun eigen verdediging ter hand te nemen.

Wij kunnen niet anders.

Als men van ons zou eisen dit na te laten, dan zou het enig-mogelijke antwoord zijn het apostolische „Non possumus".

Dit behoeft niet weg te nemen, dat wij ook het goede kunnen erkennen, dat b.v. onder materieel opzicht door het naziregiem wordt bereikt, mits men niet van ons eist, schijn voor wezen te nemen.

Het staat b.v. wel vast, dat iemand als Schacht — de meest tot oordelen bevoegde — volstrekt niet louter zonnezijden ziet aan de economisch en financiele politiek van het derde rijk. [illegible] is, erkennen wij gaarne.

Doch wij zullen ons, óndanks of liever juist óm onze sympathie voor het grote Duitse volk, blijven verzetten en zo scherp mogelijk tegen iedere schending van het door Duitsland met de H. Stoel gesloten concordaat, tegen de vernietiging van de katholieke pers, van het katholieke verenigingsleven, van het katholieke onderwijs, van de katholieke jeugdbeweging; tegen de vervreemding van het opgroeiend geslacht van de Kerk en van Christus, tegen alle excessen ten opzichte van kerkelijke overheidspersonen, die niet anders dan hun plicht deden, tegen vergrijpen, wettelijk vastgesteld en voorgeschreven, aan de katholieke en christelijke moraal, tegen een onaanvaardbare huwelijkswetgeving, tegen alle moderne heidendom.

Daartegen gaat ons fel en [illegible] verzet, en daartegen [illegible] richt.

Maar dat heeft met een „hetze" niets, maar dan ook totaal niets te maken, en nog minder met antipathie of iets dergelijks tegen het Duitse volk.

Integendeel: wij zijn overtuigd, dat wij aldus juist de belangen van dat ons bevriende volk het best dienen, ook al wordt dit van de andere zijde noch ingezien noch erkend.

Wij zullen de dag zegenen, waarop het ons gegeven zal zijn, uitsluitend onze sympathie tegenover het grote Duitse volk te kunnen laten spreken, en waarop wij aan elke critiek, zelfs de meest welgemeende, het zwijgen kunnen opleggen.

Maar dit zal niet eerder kunnen geschieden, dan wanneer wij de hoogste belangen van het Duitse volk veilig achten.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De dood van Paus Pius XI is de grote gebeurtenis der laatste dagen, welke ook in de politiek de meeste belangstelling heeft, en het is werkelijk indrukwekkend geweest met welk een pieteit de Engelse radio de dood van deze vredespaus in de laatste dagen heeft herdacht. Zondag en Maandag is het lijk van Z.H. opgebaard geweest in de St. Pieter, waar langs gedurende deze twee dagen een millioen mensen hebben gedefileerd. Gisterenavond heeft de begrafenis plaats gehad in de crypte van St. Pieter naast het graf van Z.H. Paus Pius X.

De note comique in deze gebeurtenis zijn de fantasiën en voorspellingen over een nieuwe Paus. Zij die de uitkomsten eens nagaan, van de verschillende laatste verkiezingen, zullen begrijpen aan wat voor blunders dergelijke voorspellers zich bloot geven. Men is zelfs dwaas genoeg om over de wereld het bericht te verspreiden, dat wanneer Kardinaal Hayes van New York niet onlangs zou zijn overleden, deze zeker Paus geworden was.

In Spanje schijnen Delvayo en Negrin nog weer enige tegenstand te willen mobiliseren onder leiding van Generaal Miaja. In Madrid is thans de zetel van de republikeinse regering. Hoe lang men het nog zal uithouden, deze vergeefse tegenstand? Intussen worden door de mogendheden pogingen aangewend om aan de oorlog een einde te krijgen. Maar Franco blijft onverbiddelijk en volledige overgave eisen.

Deze heeft thans ook wetten uitgevaardigd tegen hen, die met de nieuwe stand van zaken niet willen medewerken

Naar Japan hebben Frankrijk en Engeland een protest gestuurd over de bezetting van Hainan. Hoeveel protesten Japan al gekregen heeft in deze Chinese oorlog? Veel hebben ze nog niet uitgehaald.

In België is de oude politiek rot Jaspar belast met de vorming van een nieuw Belgisch kabinet. Men verwacht dat Dr. Martens om wiens benoeming tot hoogleraar de kabinetscrisis kwam, zijn ontslag zal nemen en dat dan een nieuw kabinet gevormd zal worden onder katholieken, socialisten en liberalen.

JASPAR.

Van groot belang is de conferentie, die momenteel in Londen wordt gehouden over de Pan-Arabische beweging en het Palestina-probleem in het bijzonder en waarbij de fascinerende figuur van den woestijnkoning Ibn Sa'oed een der hoofdpersonen is.

Vertegenwoordigers uit alle Arabische Staten hebben eerst in Cairo van gedachten gewisseld, alvorens naar Londen te

vertrekken. Ook de leden van het Hoge Arabische comité, onlangs vrijgelaten uit hun ballingschap op de Seychellen, zijn tegenwoordig.

De nationalistische beweging onder de Arabieren van Palestina, krachtig gevoerd door de plaatselijke politieke en economische oogmerken van Zionisten en Britten, maar niet minder door een, nu wel algemeen erkende, ondergrondse anti-Britse propaganda van Engelands politieke tegenspelers in Europa, bepaalt zich niet slechts tot het Heilig Land zelf. Zij is veeleer een belangrijke schakel in een gehele keten van Pan-Arabische bewegingen.

Nieuw zijn, weliswaar, deze bewegingen geenszins. Ze dateren dan ook niet, zoals vaak wordt aangenomen, uit de eerste oorlogsjaren; uit de tijd, toen de Britten hun aan de Arabieren van Palestina, Syrië en de Hedsjas gegeven woord (terwijl deze landen nog Turkse provincies waren) tot erkenning van één groot, ondeelbaar Arabisch rijk schonden en, samen met Frankrijk, overgingen tot verdeling van de „Turkse buit" en versnippering van deze door Arabieren bewoonde streken in „mandaatlanden", „toegewezen door de Volkenbond".

Deze na-oorlogse houding van Groot-Brittannië en Frankrijk — welke o.a. door T. E. Lawrence in zijn beroemde „Seven Pillars of Wisdom", zo buitengewoon scherp werd gegispt — heeft weliswaar de reeds vóór de oorlog, dadelijk na de Jong-Turkse revolutie, opgekomen emancipatie-gedachte onder de Arabieren, die thans de geheel Arabische wereld beheerst en beroert, nog aanzienlijk verbreed en verdiept. Talloze Mohammedaanse geheime genootschappen hebben sindsdien, door coördinatie te brengen in de politieke actie der Arabieren in Irak, Syrië, Palestina en Trans-Jordanië, Egypte, en in de rijken van de Imam van Jemen en van koning Ibn Sa'oed, de moderne en actieve Arabische onafhankelijkheidsbeweging voorbereid in deze streken rond de Rode Zee.

De Pan-Arabische beweging werkt echter óók in Europa, te Genève „in Parijs en Londen, Berlijn en Rome. Zij houdt te Parijs, door middel van een strijdbaar orgaan, „Le Réveil Arabe", een breed podium staande voor een zo ruim mogelijke gedachtenwisseling onder Fransverstaande Arabieren of sympathisanten. Te Londen, waar vanouds een bloeiende kolonie van Arabische elementen woont, wordt een intense propaganda voor Pan-Arabië gevoerd, vooral onder de studenten aldaar, o.a. door het „Bulletin of the School of Oriental Studies". In Nederland, waar de „Encyclopaedia of Islam" te Leiden werd uitgegeven (1913), telt de Pan-Arabische beweging eveneens een flinke studentengroep, terwijl onder de Orientalisten met wereldfaam wijlen prof. Snouck Hurgronje genoemde beweging steeds welgezind was. Rome heeft sedert de oorlog verscheidene diplomatieke missies naar Arabië gezonden.

Te Berlijn, aan de Kurfürstendamm, is sedert enkele jaren het Europees hoofdkwartier gevestigd van een uitgebreide Pan-Arabische organisatie, „die afdelingen heeft in alle landen van Europa en in het Nabije Oosten."

Dat de Pan-Arabische beweging in Europa overal, hoewel haar nationalistisch karakter bewarend, steun verhoopt, eensdeels van de Brits-Franse, maar ook, in andere groeperingen, van Duitse zijde, spreekt uit heel haar optreden. En daar bemoeit de politiek zich mee. Uit de rivaliteit der in Irak en rond de Perzische Golf exploiterende petroleum-maatschappijen begrijpen wij de economische redenen dier politieke rivaliteit, zelfs tussen Engeland en Frankrijk bestaande. Vandaar het uitzonderlijk belang der Ronde Tafel-Conferentie.

De Pan-Arabische politiek dateert practisch, in haar huidige vorm, van het deelnemen van Turkije aan de grote oorlog.

Wijlen sheriff Hoessein, heerser over de Heilige Plaatsen en de Hedsjas, was de vader van den emir en Abdoellah, die Engeland op de tronen onderscheidenlijk van Irak en Trans-Jordanië plaatste, om den lastigen Hoessein in Mekka tevreden te stellen en ook ter pacificatie van de Arabische wereld. Hoessein was het, die met zijn prestige een soort eenheid onder de Arabieren bewerkte. Toch bleek de sluwe Hoessein niet in staat tijdig het spel te bevroeden, dat Engeland en Frankrijk achter zijn rug speelden en dat uitliep op het geheime verdrag Sykes-Picot (1917), waarbij Syrië, Irak, Palestina en Trans-Jordanië van het beloofde Arabische rijk werden losgemaakt. En toen Frankrijk en Engeland na de oorlog, een ogenblikje zelfs samen twistend over de verdeling van Syrië, tezamen bepaalde Arabische minderheden begunstigden en blijkbaar op de verdeeldheid van de Arabieren in en buiten Syrië speculeerden, terwijl de tegenstanders van Hoessein wapens tegen hem werden in de hand gedrukt — toen was het met de heerschappij van koning Hoessein over een „verenigd" Arabië spoedig gedaan. Toen hij in een laatste poging om zich staande te houden, zich nog opwierp als erfgenaam van het Kalifaat, dat onder de republiek van Kemal Ataturk was afgeschaft, verloor hij ook zijn laatste aanhang. En uit het Zuiden kwam nu Ibn Sa'oed, de zeer rechtzinnige koning der als fanatieke krijgslieden zo gevreesde Wahabieten, om Hoessein uit Mekka te verjagen.

Jaren zijn er sedertdien voorbij gegaan. Italië en Duitsland hebben zich intussen eveneens in Arabië doen kennen, eerst door handels-missies, later gevolgd door consulaire ambtenaren. Dank zij deze veelzijdige belangstelling, die leidde tot de ontdekking van belangrijke goud- en petroleumrijkdommen, zal ook de toekomst van Sa'oedisch Arabië veelbelovend zijn.

De Engelsen wisten dit al lang! Het bezoek van den hertog van Athlone aan koning Ibn Sa'oed, verleden zomer en de vele andere vriendschapsbetuigingen van Britse zijde hebben den wereldwijzen woestijnkoning echter niet van de wijs kunnen brengen. Hij heeft zich trouwens de laatste tijd ontpopt als een sterk man, een modern, verlicht vorst, wat wel bleek uit een interview kort voor zijn vertrek naar Londen.

„Allah zij geprezen! — Ja, de Balfour declaratie was, inderdaad de grootste onrechtvaardigheid van Engeland. Is er wel een groter onheil denkbaar voor ons, dan het wegnemen van landerijen en de woonsteden der Arabieren, zoals in Palestina, om ze aan anderen te geven?... Waarom critiseert Europa nu de regering van Duitsland en andere landen, wijl deze de Joden uit hun landen zetten, waarin die tenslotte maar een kleine minderheid waren, en vindt datzelfde Europa niettemin goed, dat in Palestina de Arabieren uit hun eigendommen en hun land worden weggewerkt, om er in hun plaats Europese Joden te laten wonen?..."

„Zo sprak Ibn Sa'oed", alvorens naar Londen te vertrekken. Men zal moeten erkennen, dat die Conferentie aan de Theems wel eens een spannende affaire kan worden.

CURACAO.

WINKELSLUITING.

Op de ingediende Landsverordening tot nadere wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932" verklaarde een lid zich niet met het ontwerp te kunnen verenigen, aangezien hij de werkgelegenheid van de winkels niet verder zou willen verhauwen, dan reeds geschied is. Hij gaf te kennen een voorstander te zijn van Zondagsrust en vacantie, doch waar de handel van Curaçao zo sterk is aangewezen op de omzet der winkels en deze afhankelijk is van gaande en komende vreemdelingen, vreesde hij van verdere beperking der werkuren nadelige gevolgen.

Enkele andere leden gingen niet zover als zich tegen het ontwerp te verklaren, doch voelden de bezwaren van den vorigen spreker ook. Zij maanden tot grote voorzichtigheid, opdat de ondernemers, en via hen het personeel geen schade berokkend zal worden; en tot soepele toepassing van art. 9.

De overige leden zagen de zaak echter niet zo donker in. Art 9 is, — dit waren zij met het Bestuur eens — voldoende waarborg dat de handel geen schade berokkend zal worden. Meerdere winkeleigenaren hebben, zo wist een dezer sprekers mede te delen, zelf om een regeling als de onderhavige gevraagd.

Een lid stelde voor om ter betrachting van alle voorzichtigheid en als veiligheidsklep voor alle mogelijke moeilijkheden in de verordening een bepaling op te nemen, dat de Gouverneur bevoegd is in daartoe leidende gevallen, te zijner beoordeling, van de bepalingen daarvan af te wijken. De overige leden verenigden zich met dit voorstel.

Een lid deelde naar aanleiding van het manen tot grote voorzichtigheid door enkele leden, opdat de ondernemers en via hen het personeel geen schade berokkend zal worden, mede, vernomen te hebben dat enkele winkelbedienden bedreigd zouden zijn met minder salaris, als het onderhavige ontwerp wet zou worden.

Waartegenover de leden, die tot die voorzichtigheid maanden, opmerkten, dat geen dreigement zal zijn geuit doch in gesprekken hier of daar op de mogelijkheid van vermindering van inkomsten en in verband daarmede ook van lonen zal zijn gewezen.

Een lid vond in de mededeling echter voldoende aanleiding om tot het Bestuur het verzoek te richten om er op te letten welke gevolgen de onderhavige voorstellen eventueel hebben.

Bij de artikels lezen we o.a.:

Enkele leden wezen op de omstandigheid, dat meermalen Hollandse boten — geen touristen-schepen, doch gewone passagiers-schepen — op Zondag hier binnenlopen van La Guaira en diezelfde dag weer naar Pto. Cabello en La Guaira vertrekken. Aan boord van deze schepen bevinden zich meestal vele lieden, die hier belangrijke inkopen doen. Zij zouden op grond daarvan de winkels op Zondag gedurende twee uren willen openstellen.

Andere leden stelden daartegenover, dat het principe van Zondagsrust, dat het ontwerp met het voorgestelde art. 2 in de regeling wil leggen, door de bepaling, dat de winkels op Zondag gedurende twee uur geopend mogen zijn, te loor zou gaan, waartoe zij niet gaarne hun medewerking zouden verlenen. Zij waren van mening, dat als het door de vorige sprekers medegedeelde van die aard is, dat het belang van het open zijn der winkels gaat prevaleren, de Procureur-Generaal wel gebruik zal maken van de bevoegdheid hem bij art. 9 der verordening gegeven om voor bijzondere omstandigheden ontheffing te verlenen van de verbodsbepalingen daarvan.

Meerdere leden deden uitkomen, dat de winkels op gewone dagen niet openblijven tot 7 uur 's avonds en ook niet om 7 uur 's morgens openen. Een werktijd van 12 uur kwam hun als regel ook te lang voor. Zij zouden dezen op 10 uur willen bepalen, en de winkels om 8 uur laten openen en om 6 uur sluiten.

Er zal echter een verschil gemaakt moeten worden voor de verkoop van levensmiddelen en speciaal van brood, dat al 's morgens heel vroeg gekocht wordt door naar het werk gaande arbeiders en ook 's avonds laat. Brood zou men kunnen onderbrengen onder letter i van art. 4. Voor levensmiddelen zou men de openings- en sluitings-uren kunnen verzetten, — sluiten b.v. om 7 uur — waarbij ook gelet moet worden op de omstandigheid, dat ook de verkoop op de markten volgens art. 1 der verordening daaronder valt.

Verschillende leden, er geen bezwaar tegen hebbende, dat er een verschil gemaakt zou worden voor de verkoop van levensmiddelen en speciaal van brood, vonden het voorstel der leden die de werktijd op 10 uur willen bepalen, en de winkels om 8 uur laten openen en om 6 uur sluiten, te verregaand en niet economisch verantwoord Zij waren van mening, dat niet verder gegaan mag worden dan zoals door het Bestuur voorgesteld.

Verschillende leden wezen op de omstandigheid, dat het zeer moeilijk is om een onderscheid te maken tussen de verkoop van levensmiddelen en die van andere zaken. Immers verkopen de meeste winkels die in de eerste handelen ook de laatste, en wel in dezelfde ruimte. Zij hadden dan ook bezwaar tegen het maken van dat onderscheid.

Een lid was van mening, dat de evengemelde moeilijkheid daaruit voortvloeit dat de regeling hinkt op twee gedachten: regeling van de arbeidsduur en van de winkelsluiting. Hij wilde tot het Bestuur het verzoek richten, om spoedig een voorstel in te dienen tot regeling van de arbeidsduur, zodat de zaak los van de winkelsluiting kan worden bekeken.

Vele leden zouden de voorkeur geven aan een bepaling, dat kappers- en barbiers-winkels op Zondagen helemaal niet geopend mogen zijn.

Is het de bedoeling van het ontwerp dat kappers- en barbiers-winkels op andere dagen dan Zondagen slechts van 8 — 12 's voormiddags en van 7 — 9 uur 's namiddags geopend zullen mogen zijn?

Een lid zou de Zondagen ... den tot de ook in Nederland algemeen erkende Christelijke feestdagen. Ten opzichte van het voorstel tot invoeging van Maria Hemelvaartsdag en Allerheiligen, merkte hij op, dat er ook geen rekening gehouden wordt met Joodse feestdagen.

Meerdere leden juichten het voorgestelde in dit onderdeel toe vanwege het in de memorie van toelichting vermelde doel.

Verscheidene leden zouden het aantal feestdagen uitgebreid willen zien met de Hervormingsdag en de Grote Verzoendag.

Vele andere leden verklaarden daartegen geen bezwaar te hebben.

Een lid wees op de omstandigheid, dat als de twee Kerstdagen aansluiten op een Zondag, er drie dagen achtereen zouden zijn, gedurende welke de winkels gesloten zouden zijn. Dit achtte hij wel wat bezwaarlijk, en daarom zou hij gaarne de mogelijkheid willen openen voor de winkels om dan op de 2de Kerstdag gedurende de ochtend enige uren open te zijn.

Verschillende leden sloten zich aan bij den vorigen spreker.

Een paar leden zouden in verband met de omstandigheid dat het publiek gewend is op Oudejaarsdag veel inkopen te doen, willen bepalen, dat wanneer die dag op een Zondag valt, deze niet als zondag zal worden beschouwd.

De meeste andere leden verklaarden zich daartegen, omdat het publiek immers vooraf met de omstandigheid, dat de Oudejaarsdag op een Zondag vallen zal, rekening zal kunnen houden.

Een lid was van mening, dat men met het oog op de voorgestelde bepaling, dat de Gouverneur bevoegd zal zijn van de bepalingen der verordening af te wijken, deze kwestie gerust buiten de regeling kan laten. Is een regeling als bedoeld nodig, dan zal hij die wel treffen.

VERBOD KINDERARBEID.

Op de door het Bestuur ingediende Landsverordening houdende bepalingen tot verbod van arbeid van kinderen beneden de leeftijd van 13 jaar, verklaarden en de leden in de afdelingen geen bezwaren te hebben tegen de strekking van het ontwerp, doch de meesten verwachtten niet veel effect daarvan.

Het doet vreemd aan — aldus de meeste leden — terwijl er werkkampen ingericht werden voor kinderen van 14 jaar en ouder en ook wel voor jongere, omdat er geen werkgelegenheid voor hen bestaat, nu te vernemen, dat er wantoestanden bestaan ten aanzien van het te werk stellen van kinderen beneden de 13 jaar. De leden aan het woord zouden gaarne willen vernemen, hoeveel kinderen beneden 13 jaar op het ogenblik te werk gesteld zijn, die bij de inwerking treding van de onderhavige regeling naar huis gezonden zouden moeten worden. Zij zouden gaarne inzage nemen van het dossier met klachten over het afgelopen kalenderjaar. Zij merkten op, dat een kind reeds op twaalf-jarige leeftijd de gewone school, lager onderwijs A. doorlopen kan hebben. Zulk een jongen zou dan een jaar thuis moeten blijven alvorens in betrekking te gaan. Er bestaat dus geen aansluiting tussen de voorschriften van dit ontwerp en die van het onderwijs. Dit bezwaar zou door een kleine wijziging van het ontwerp opgeheven kunnen worden.

Enkele leden vermoedden, dat de omstandigheid, dat jeugdige personen bij het zoutgaren op St. Maarten en op Bonaire worden tewerk gesteld, aanleiding tot indiening van dit ontwerp is geweest.

Enige leden zouden gaarne de arbeidsduur van kinderen tot 16 jaar willen begrenzen en wel tot 8 uur per dag en tot 6 uur 's avonds.

GRIJZE HAREN.

Om ze te verven, bereid in Uw eigen huis dezegemakkelijke en goedkope verf: ¼ liter water, een lepel glycerine en een doosje Compuesto de Barbo. Als U verlangt kunt U drie lepels Bay Rum of Eau de Cologne bijvoegen.

Gebruik deze verf volgens de instructies in het doosje Compuesto de Barbo.

Al deze bestanddelen zijn zeer goedkoop in welke apotheek dan ook.

Voor grijze haren, Barbo.

„GESCHENK AANGEBODEN DOOR DE BEVOLKING VAN HET GEBIEDSDEEL CURAÇAO BIJ HET HUWELIJK VAN H.H.K.H. PRINSES JULIANA EN PRINS BERNHARD".

Het Comité ter viering van het huwelijk van Prinses Juliana en Prins Bernhard op Curaçao ontving van zijn vertegenwoordigers in Nederland, de Heren Dr. E. Heldring en C. G. de Haseth, onderstaand schrijven naar aanleiding van hun bezoek aan het Koninklijk Paleis te Soestdijk:

„Het is ons aangenaam U te kunnen „meedelen, dat wij onlangs als Uw ver„tegenwoordigers vanwege H. H. K. H. „Prinses Juliana en Prins Bernhard uit„genodigd werden de geschenken, welke „H.H.K.H. ter gelegenheid van Hun hu„welijk ontvingen, en meer in het bij„zonder het geschenk van de bevolking „der Nederlandse Antillen, op het Paleis „Soestdijk in ogenschouw te nemen. De „uitnodiging was eveneens gericht tot „de uitvoerende leden van het Nationaal „Comité en van andere Comité's, die zich „onder de leiding van het Nationaal Co„mité geplaatst hebben, zoals ook wij „deden. De Heer Ferguson moest zich „wegens zijn zwakke gezondheid veront„schuldigen.

„De Prinses en de Prins ontvingen de „vertegenwoordigers der verschillende „comité's, ruim twintig in getal, op 7 „Januari j.l. op zeer vriendelijke wijze „en leidden hen door de gehele vleugel „van het gebouw, waar ...

„Het verheugt ons U te kunnen me„delen, dat het geschenk van de Ne„derlandse Antillen een ereplaats onder „de vele andere inneemt en buitengewoon „goed voldoet. Zoals U bekend, is feite„lijk de gehele aankleding van de eet„zaal van het Vorstelijk Paar uit de „ruime gift van Uw Comité bekostigd. „Wij overtuigen ons er van, dat het ge„heel zeer harmonieus en smaakvol is uit„gevoerd en dat het voornaamste en voor „het schenkende gebiedsdeel karakteri„serende onderdeel: het wandkleed, een „waar kunstwerk is. De kunstenares, „Mevrouw, Brom-Fischer, legt er grote „eer mede in. Het is van lichtkleurige „zijde vervaardigd; het centrale figuur is „dat van een West-Indische vaarder, „daaromheen is het doek op speelse, zeer „gracieuse wijze geborduurd met afbeel„dingen uit de dieren- en plantenwereld „van het overzese gebiedsdeel, waardoor „de namen der zes eilanden zich slinge„ren. De opdracht zelve is in kleine gou„den letters aan de onderrand van het „tapijt geborduurd, bescheiden maar toch „duidelijk. Het kleed beslaat het groot„ste venster, waardoor men een verruk„kelijk gezicht op het prachtige park „achter het Paleis heeft. Eenvoudiger, „doch in zijn soort niet minder fraai, is „het eveneens door Mevrouw Brom-Fi„scher vervaardigde vloertapijt, terwijl „de meubelen modern en bevallig van „uitvoering, door den architect van der „Steur ontworpen en door de firma Pan„der gemaakt zijn. Een fraaie lichtkroon „is door den edelsmid Brom te Utrecht „vervaardigd.

„De fotografie, die wij U hierbij over„handigen, geeft U enigszins een denk„beeld van de inrichting van dit vertrek „en van het wandkleed.

„Het geheel valt zeer in de smaak „van het Vorstelijk Paar en in het bij„zonder toonde de Prinses zich met het „muurkleed zeer ingenomen. Beider dank „zij U hiermede overgebracht.

„Wij geloven, dat Uw comité in alle „opzichten aanleiding tot tevredenheid „over dit schone gebaar van aanhanke„lijkheid aan het Vorstenhuis mag heb„ben. Het was ons een eer, op beschei„den wijze tot de verwezenlijking van het „denkbeeld te hebben mogen medewer„ken, terwijl zeker in niet mindere mate „dank toekomt, aan den architect, die „de verbouwing van het Paleis geleid „heeft, Ir. de Bie Leuveling Tjeenk, en „aan zijn medewerker Ir. van der Steur, „zo ook aan de uitvoerende kunstenaars „en tenslotte zeker ook aan den Voor„zitter van het Nationaal Comité, Mr. „Trip, die op de meest aangename wijze „de samenwerking met en de aanpassing „aan het werk van het Hoofdcomité mo„gelijk maakte.

De in dit schrijven genoemde foto zal tentoongesteld worden in de etalages van „El Louvre".

De Voorziter: Jossy C. Henriquez.
De Secretaris: H. E. Kiës.

DIEFSTALLEN.

Door den 27-jarigen arts E. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een klein bedrag aan geld. Een onderzoek wordt ingesteld.

De 43-jarige koopvrouw Da M. heeft bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van f 100.—. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Als verdacht van diefstal is door de Politie aangehouden de 15-jarige dienstbode M. Na verhoor en bekentenis is zij onder aanzegging van proces-verbaal op vrije voeten gesteld.

Door den 18-jarigen bakker M. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een rijwiel. Een onderzoek wordt ingesteld.

Als verdacht van diefstal van huishoudelijke artikelen zijn door de Politie een aantal jongens aangehouden. Na verhoor en bekentenis zijn zij op vrije voeten gesteld.

Door Mr. Mac. M werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een klein bedrag aan geld. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Door den 30-jarigen koopman S. en twee anderen werd bij de Politie aangifte gedaan van poging tot diefstal met braak. Naar de(n) dader(s) wordt een onderzoek ingesteld.

PROCES-VERBAAL OPGEMAAKT.

Door de Politie is tegen den 40-jarigen Chinees W Ch. proces-verbaal opgemaakt wegens overtreding van de opium-verordening.

Met het ss. „SIMON BOLIVAR", dat dd. Maandag 20 dezer te Curaçao aankomt, zullen o.m. de navolgende passagiers arriveren.

Mej. M. J. C. Kalff, J. P. Giltay, G. P. Nijhoff, Mevr. M. S. Schipper & Kind, A. J. Beuk, P. Rijsdijk, G. A. Bruggemans, K. van Bellen, A. Koogje, J. v.d. Ley, Familie V. Neef, C. van Buuren, J. J. de Groot, J. F. Böhler, Mevr. M. van Son & 2 knd., H. G. Verhocx, J. B. Tooren burg, J. Hafkamp, Familie L. D. Nederhorst, Familie D. A. Kwakernaar, J. E. Gorsira, B. van Wordragen, M. de Vries, C. W. F. Winkel, S. J. Mullender, T. van der Laan, E. F. J. Smit, P. H. van Santen, L. van Norde, L. Willeboordse, J. Toth, Mevr. B. Riben, Familie J. Speksnijder, Mevr. M. Natzijl en 2 knd., Familie Schuurman, T. T. Scheer & Echtgenote, Mevr. A. A. Langhout en 2 knd., B. Lens, Mevr. H. Kooy, Mej. H. M. T. v.d. Bogaard, Familie G. de Ruyter.

NIEUWS VAN HATO.

Op Vrijdag 10 dezer arriveerde 's morgens om 12u.5 op Hato, komende uit Caracas, de Engelse Consul Generaal aldaar, Mr. T. J. Anderson, die enkele dagen op Curaçao vertoefde en Maandag 13 dezer per K.L.M. verder reisde **naar Maracaibo met een tussenlanding te Aruba.**

Een uur na de aankomst van Mr .Anderson vertrok per K.L.M. naar Maracaibo de Franse Gezant te Caracas, Zijne Excellentie M. Armand Barois, die de vorige dag per „Colombie" uit La Guaira te Curaçao was aangekomen.

De heren werden op Hato verwelkomd door den heer B. L. Maduro, Consul van Engeland hier ter plaatse, die vergezeld was door den op doorreis naar Europa zijnden Engelsen Admiraal Bell Salter en door den heer S. A. L. Maduro, in zijn kwaliteit van Consul van Frankrijk hier ter stede. Namens de K.L.M. was de heer Hoffmann van Hove ter begroeting der reizigers aanwezig.

Zaterdag 11 dezer kwam precies op tijd (3u. 45) het eerste vliegtuig in de geregelde dienst op Trinidad en Barbados weder thuis. Onder de passagiers bevond zich ook de vertegenwoordiger der K.L.M. de heer L. F. Bouman, die met de opening van de geregelde dienst op de Britse eilanden op 4 dezer meegevlogen was om met het Britse Gouvernement de laatste regelingen te treffen en persoonlijk de openingsfeestelijkheden bij te wonen.

Gezien het in de eerste week reeds vervoerde aantal passagiers, laat het zich aanzien dat de bezetting van de nieuwe dienst zich gunstig zal ontwikkelen. Het vliegtuig, dat in deze dienst Maandag 13 Februari om 9 uur van Curaçao rechtstreeks naar Trinidad/Barbados vertrok, vervoerde reeds vier passagiers, hetgeen eveneens een goed voorteken voor de toekomst is.

Op Zondag 12 dezer maakte een twaalftal officieren van de „Statendam" op uitnodiging van de K.L.M. een rondvlucht boven Curaçao en Caracasbaai. Onder hen bevond zich de bekende schrijver P. Verhoog, de officier van dit schip der Holland-Amerika Lijn, de Hoofdmachinist, de heer Van Son, en de chef Marconist, de Heer C. Koning.

Ook de Gezaghebber der „Statendam" die in gezelschap was van den Directeur der C.P.I.M., gaf van zijn belangstelling blijk, terwijl voorts op Hato aanwezig waren, de heer Van Hoboken, Chef der verkoopafdeling der C.P.I.M. vergezeld door zijn echtgenote en de assitent vertegenwoordiger der K.L.M.

Na een gezellig samenzijn in het Harestaurant keerden de deelnemers weer naar boord terug, waar het gewaardeerde uitstapje met een genoeglijke lunch besloten werd.

Fotograaf Fischer, actief als steeds, maakte van de gelegenheid gebruik om van het groepje plezierviiegers staande voor de Fokker „Oriol", een opname te maken.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Het tijdl. hoofd van de post voor draadloze telegrafie op Bonaire Ismael Ramirez is benoemd tot tijdl. seiner bij de Landsradiodienst in Curaçao.

De Adjunct-commies bij het Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken alhier, N. van Meeteren, is in activiteit hersteld.

Aan den tijdl. schrijver ter Inspectie der belastingen alhier J. M. Hudson is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den brievenbesteller op Curaçao A. L. Henriquez is wegens andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan wegens langdurige onafgebroken dienst vier maanden binnenlands verlof verleend met vergunning deze tijd geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

„CURAÇAO".

De Tijd schrijft:

Het, intussen door de Staten goedgekeurde, nieuwe Curaçaose Kiesreglement heeft aanleiding gegeven tot de oprichting van 'n weekblad onder de titel „Curaçao." De N.R.Crt. meent niet ver mis te tasten als zij veronderstelt, dat de oprichting en de verschijning van dit weekblad voortvloeit uit de heftige beroering, die het voorstel tot uitbreiding van het kiesrecht gewekt heeft. Het eerste nummer bevat, volgens het liberale orgaan, twee goed geschreven artikelen, Rondom het kiesrecht, „ze nog eens, aldus het blad, op heldere wijze uiteen, dat de nieuwe regeling van het kiesrecht tot strekking heeft de overwegende invloed op de gang van zaken van de oude, jaren gevestigde en in alle opzichten overheersende groep der protestanten, joden en liberalen over te brengen op de brede, grotendeels onontwikkelde massa der roomsch katholieken. Daar vergelijking van den Nederlandsen arbeider met die van Curaçao ten enenmale mank gaat, zou dit neerkomen op onbeperkte macht van de geestelijke leiders dezer onontwikkelde massa."

Zo iets voor de katholieken van Curaçao de noodzakelijkheid moest aantonen, zich uit zelfrespect niet langer de overjarige zelfgenoegzaamheid van het onverdraagzame kleine kliekje vrijzinnigen in Curaçao te laten welgevallen, dan zijn dat wel de hierboven weergegeven smalende mededelingen van het Rotterdamse blad, die herinneren aan de beste tijd van de potsierlijkste superioriteitswaan van het liberalisme in Nederland.

REQUIEM VOOR DEN PAUS UITGEZONDEN DOOR DE CUROM.

Naar de Curaçaose Radio Omroep ons mededeelt, zal de Requiem mis voor Zijne Heiligheid de Paus Donderdagmorgen 8 uur in de Kathedraal alhier worden uitgezonden door de Curom.

VOOR DE DEFENSIE VAN CURAÇAO.

In de Engelse radio vernamen we reeds enkele dagen geleden, dat verschillende militaire experts naar Curaçao vertrokken waren ter bescherming van de defensie van Curaçao.

In de Beurs van Maandag lazen we een zekere bevestiging door het bericht uit de Telegraaf, dat vice admiraal van Dulm, vergezeld van enige experts, binnenkort naar Amerika zal vertrekken, om te Washington besprekingen te houden over de verdedigingsmaatregelen van Curaçao.

Naar we vernemen, is officieel hier niets van een dergelijk bezoek bekend.

OORLOGSSCHEPEN.

Maandagmiddag kwam hier binnen het kleine Amerikaanse Marineschip Y P 56.

Gisterenmorgen kwam hier binnen, om te tanken, het Italiaanse oorlogsschip de Duca d'Aosta, wat Zondag reeds hier was verwacht.

Dinsdagavond vernamen we in de radio, dat beide Italiaanse oorlogschepen, die hier in de laatste dagen ons bezochten, naar hun basis zijn teruggeroepen.

DE HURKGRAVEN OP ARUBA.

Van de Pastoor van St. Cruz op Aruba vernamen we:

Er wordt hier gegraven voor de bouw van een school. De mensen, die dat tot heden gedaan hebben, zijn lui die zelfs geen idee hadden van enige waardevondsten. Zodoende hadden zij ook heel wat grond uitgegraven, waarin stukken van urnenscherven zaten, totdat zij op een nog hele urn kwamen.

Maar die eerste stoot in de aarde veroorzaakte een gat van ongeveer 10 cM. middellijn in de top van de urn. Daarna waren ze voorzichtiger en legden een gave urn bloot. Die urn, die ik op het ogenblik in bewaring heb, heeft de vorm van een ei, dat dwars in tweeën is geslagen en wel twee tamelijk gelijke helften. De inhoud bestond in het gebeente van een lijk, waarvan de schedel nog heel was, (die helaas door een onvoorzichtigheid is gebroken) verscheidene beenderen echter gaan, nu zij aan de open lucht zijn blootgesteld, als het ware bij de minste aanraking verzanden.

Ik heb alles nog in mijn bezit hier. Dus als de inspecteur zin heeft eens te komen kijken; het staat ter bezichtiging.

Omtrent de omvang en hoogte en de stand in de grond het volgende:

Niet meer dan 1 á 2 voet onder de grond opstaande, als het ei van Columbus. De dwars middellijn is ongeveer 60 cM; de totale hoogte iets meer.

Dat dit stuk grond een begraafplaats blijkt geweest te zijn, is duidelijk hier uit, dat op enkele voeten afstand nog een benedenhelft van gelijksoortige urn is gevonden, die ik ook hier heb; maar nog meer, dat in de afgegraven wanden op bepaalde afstanden eivormige zwarte grond loopt in het gele zand, terwijl in die grond heel wat urnscherven zijn te vinden. Het is begrijpelijk dat door oude planters heel wat is vernield (omdat die urnen zo kort aan de oppervlakte lagen) en dat de toen stukgeslagen urnen hun ruimte lieten vullen met de ruim een voet dikke plantaarde van de bovengrond. Ook is in die grond het gebeente vergaan, wat in de goed gesloten urn, die nu opgegraven is, niet het geval is. Op enkele zulke plaatsen heb ik die grond uitgekrabt en vond naast scherven een soort blauwzwarte pulver. Nu ik het soort steen van de urn ken, kan men op de oppervlakte genoeg dergelijke stukjes steen vinden.

Met de gravingen van regenbak en W.C.'s, die nog gedaan moeten worden, heb ik nog hoop op meerdere vondsten, aangezien die aan de p'arriba kant van de bestaande graven liggen, terwijl in de grootste helft van de fundamentgraving (het p'abao gedeelte) niets te vinden is.

Uit dit schrijven is echter wel te concluderen, dat het voorstel van Dr. Goslinga alle aandacht verdient, om te zorgen, dat men niet verder gaat met het vernietigen van begraafplaatsen, welke misschien voor de ethnologie van deze eilanden en van geheel Centraal Amerika van het grootste belang zullen blijken.

Wellicht zou een bezoek van Dr. Goslinga aan Aruba en diens aanwijzigingen voor een wetenschappelijke behandelen van het gevondene en voor doorzending naar Leiden, al van grote wetenschappelijke waarde kunnen zijn.

ZEDENMISDRIJF.

Als verdacht van het plegen van een zedenmisdrijf is door de Politie aangehouden en voor onderzoekin bewaring gesteld de 23-jarige buschauffeur M.

Als verdacht van het plegen van een zedenmisdrijf is door de oPlitie aangehouden en voor onderzoek in bewaring gestelde de 27-jarige zeeman M.

AANRIJDING.

Zaterdag j.l. had op de weg naar Hato een aanrijding plaats tussen een luxeauto en een wielrijder. De wielrijder liep hierbij zodanige verwondingen op dat hij ter verpleging moet worden overgebracht naar het Sint Elisabethsgasthuis. Naar de oorzaak van de aanrijding wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

VERDUISTERING.

Door een 60-jarigen koopman werd bij de Politie aangifte gedaan van verduistering van 100 Bolivares. Een onderzoek wordt ingesteld.

PROCES-VERBAAL OPGEMAAKT.

Door de Politie is tegen een viertal personen proces-verbaal opgemaakt, wegens overtreding van de Vuurwapenverordening.

In verband met de Pontificale lijkdienst voor Z.H. Paus Pius XI in de Cathedrale kerk op Donderdag a.s., zullen de jongensscholen op OTRABANDA die dag eerst om TIEN UUR 's morgens beginnen.

K
r o

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd
Zondag, 19 Februari 1939.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „Godsdienst en politiek" door Pater Mr. Dr. A. Borret S.J.
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending van K.R.O.
Via PH.I. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Mars
2. Landbouwkundige Missie-Actie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

Muziekuitvoering a.s. Zondag n.m. 7.30 uur Brion-plein
Korps Santa Cecilia.

1. Wilhelmus
2. Granada (mars) (G. F. Salabert)
3. Fant. sur Elixir de Amor (Donizetti)
4. La Serenade (valse Espagnole) (Olivier Métra)
5. Tu Imagen (Danza) (J. M. Campos)

— PAUZE —

Lorley (Praphrase) (J. Nesvadba)
7. L'Italienne á Alger (Ouvert.) G. Rossini)
8. Dansmuziek (Diverse).

NEDERLAND.

HET PUBLIEK GEBED.

In de laatste maanden wordt er in Nederland een grote actie gevoerd van gezamenlijk gebed in de openbare lichamen als Staten Generaal, Provinciale Staten en Gemeenteraden.

En met succes.

We nemen thans over hetgeen naar aanleiding van deze actie werd geschreven in het tijdschrift „Studiën":

Gebed in de Raadzaal. — Het zal velen gegaan zijn als mij, toen zij niet lang geleden opmerkzaam werden gemaakt op het feit, dat in de vergaderingen van onze leden der Tweede Kamer en in het algemeen in onze Openbare Lichamen niet gemeenschappelijk wordt gebeden. Het was eigenlijk geen nieuws; we wisten het en hadden het altijd geweten, maar — zoals dat gaat met dingen, die liggen opgestapeld in de hallen van onze memorie, verschoven en verscholen onder andere stapels, — zonder er voldoende over na te denken. Maar nu was het voor de dag gehaald en opeens stond in het volle licht van onze aandacht, de ongelooflijke maar onweersprekelijke waarheid: dat in onze christelijke staat de vertegenwoordigers van land, provincie, gemeente, op betrekkelijk weinig uitzonderingen na, niet gemeenschappelijk de zegen Gods afsmeken over hun werkzaamheden, niet danken voor de ontvangen hulp, en dat, terwijl onze Koningin haar volk voorgaat in de openbare erkenning van Gods Oppermajesteit en ook velen onzer Bestuurders individueel dat voorbeeld volgen! Gelukkig wijst deze laatste bijzonderheid er op, dat het nietbidden in onze regeringsvergaderingen geen onwil, noch minder kwade wil onderstelt, maar een gevolg moet zijn van vooroordelen die overwonnen en van omstandigheden, die op zij gezet kunnen worden.

In zich beschouwd is het van-zelf-sprekend, dat een gelovig volk ook als volk, dus in zijn raadszalen, rekening houdt met God. Gelijk heel de Schepping is de mens totaal van God afhankelijk, en gelijk iedere afzonderlijke mens ook het gezin en de staat. De mens behoort die afhankelijkheid te erkennen, niet enkel voor zich zelf „in de binnenkamer van het hart", maar ook tegenover zijn medemensen in openlijke hulde. Hij behoort overtuigd te zijn, dat hij niets is, niets heeft, niet kan uit eigen kracht, maar dat dit alles hem rechtstreeks of zijdelings door God wordt gegeven; hij moet Hem daarvoor danken en om nieuwe weldaden vragen. Hij beseft ook, dat hij vaak geen goed gebruik maakte van wat Hij ontving en dat Hij daarom de goddelijke Barmhartigheid over zich moet afroepen. Dit alles nu geldt evenzeer voor een gemeenschap van mensen, en in het bijzonder voor de Staat. De Staat, dat zijn de regeerders van het volk, onverschillig van welke regeringsvorm, moet Gods Oppermacht erkennen, Hem danken voor zijn weldaden, Hem vragen om hulp in nood, en wanneer hij misdeed, om vergiffenis voor de begane schuld. Het is waarschijnlijk, dat de theoretische uiteenzettingen van deze in Nederland zo goed als algemeen aanvaarde waarheden, in menig opzicht belangrijk verschillen, maar aanvaard worden ze. Wat is er dan tegen om er naar te handelen? Vrees voor theologische disputen mocht vroeger gerechtvaardigd zijn, nu niet meer; vrees van minder gehalte, b.v. om voor een gelovig of een vroom mens te worden aangezien, restantjes uit de tijd der rationalistische ijdelheid, kunnen we bezwaarlijk bij onze regeerders onderstellen; vrees om uit te komen vóór God tegenover het handjevol dat uitkomt tegen Hem, nog veel minder! Wat kan ons dan beletten om met aandrang aan de leden onzer vertegenwoordigende lichamen te vragen, dat zij Gods rechten over onze Staatsgemeenschap, die deze niet wil ontkennen, ook in de praktijk uitspreken door herstel van het gemeenschappelijk gebed? „Herstel", want in de gouden tijd onzer Republiek werd het gebed in de Raadzaal gevoeld als iets onmisbaars. — „De Geest van Wijsheid en Wetenschap, de Geest van Raad en Verstand, de Geest van Sterkte, van Godsvrucht en Vreze des Heren" zal door de vergadering afgeroepen, overvloedig over hen komen.

Meer onmiddellijk van de katholieke vertegenwoordigers in streken, waar de grote meerderheid katholiek is, mogen we verlangen, dat zij het initiatief daartoe nemen. Gelijk de leuze „Het Kruisbeeld langs de Weg" moge nu ook „Het Gebed in de Raadzaal" allen begeesteren.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

HET KRUISBEELD IN DE TSJECHOSLOWAAKSE SCHOLEN.

Overal ingevoerd op bevel der regering.

De regering van de tweede Tsjecho Slowaakse republiek had besloten, dat het onderwijs op de Lagere en Middelbare Scholen voortaan in christelijke zin zal worden gegeven. In dit verband werd de verordening uitgevaardigd, dat in alle klassen van deze scholen een Kruisbeeld moest worden opgehangen. In een schooltoespraak voor de radio op de vooravond van het Kerstfeest, heeft M. J. Kapras, de minister van Openbaar Onderwijs, een commentaar gegeven op deze verordening. Hij zeide o.m.: „Men moet in het leven nooit vergeten, dat het Goddelijk Woord: bemint Uw naaste gelijk uzelve, een christelijk bevel is, dat de gehele wereld bindt.

Wij moeten dit woord tot ons devies nemen, opdat onze natie kan leven en zich kan ontwikkelen. Tot teken hiervan heeft de regering het kruisbeeld in alle scholen geplaatst, opdat de leerlingen dit bevel van liefde iedere dag voor ogen hebben.

Een natie kan zich alleen dan ontwikkelen en leven, wanneer het egoïsme van het individu vervangen wordt door altruïsme en naastenliefde."

Mr. R. Halig, redacteur van de „Venkov", nu het orgaan van de nationale eenheidspartij, schrijft het volgende: „Wij weten wel dat het geloof niet door een wetsdecreet kan worden opgelegd. Maar laten wij niet bang zijn voor het woord: ik geloof. Dit woord moet een uiting zijn van de geest en van het onderwijs in de scholen van de tweede Republiek. De nieuwe school zal niet bang zijn voor het uitspreken van de namen godsdienst en God... De geest van God en van Zijn geboden moet het gehele onderwijs doordringen. De school zal geen instelling meer zijn voor de glorie van het atheïsme."

Deze woorden van twee invloedrijke personen demonstreren wel zeer duidelijk, de nieuwe geest in het hedendaagse Tsjecho Slowakije.

Het werk van duizend mieren wordt soms door de trap van één ezel vernield.

Zwaarmoedigheid is niet louter inbeelden van een lijden, dat niet werkelijk bestaat, maar ook aan een werkelijk bestaand lijden al te veel aandacht schenken.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

De Hongaarse premier Imredy vroeg ontslag.

Het eerste 35 duizend ton grote oorlogsschip werd te Hamburg door Hitler te water gelaten en ontving de naam Bismarck.

25% van de Belgische bevolking is aangetast door een ernstige griep.

NEDERLAND.
Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

Op 74-jarige leeftijd is te Baarn overleden de bekende schrijfster Augusta de Wit.

In de Memorie van Antwoord deelde de minister van defensie mede, dat de gedurende September, opgedane ervaringen aanleiding gaven tot de maatregel van uitbreiding der grensbeveiliging.

In opdracht van H.M. de Koningin bracht de opper-kamerheer Baron van Lynden, een condolance-bezoek aan den Pauselijke Internuntius te Den Haag. Ook minister Romme bracht een rouwbezoek.

Schepenlijst over de maand Februari 1939.

15	Ned.	Calypso	prt. Cabello	Aruba—Maracaibo
16	Duitsch	Schiffbek	prt. Colombia	prt. Cabello
17	Ned.	Amor	Ar.—Mar.	New York
18	Duitsch	Caribia	prt. Colombia	prt. Cabello
18	„	Heinz Horn	„	„
18	Fransch	Colombie	„	„
18	„	San Jose	Colon	Havre
18	Ned.	Cottica	New York	prt. Cabello.

Langs deze weg betuigen wij onze innige dank aan de Dokter en Zusters van het Sint [illegible] hun zorgen gedurende de ziekte en bij 't overlijden van onze geliefde vader

Johannes C. Leito

en ook aan allen, die ons hun belangstelling getoond hebben.

2-1 **Familie Leito.**

KERSTVIERING IN FRANKRIJK.

In Proveche, Frankrijk, waar tradities streng in ere worden gehouden, is het Kerstfeest weer gevierd volgens de oude gewoonte. Deze foto is gemaakt te Cannot waar een schaapherder met een lam aan **de kerk komt.**

HEINEKEN'S AANDELEN TER BEURZE.

Introductie tegen de koers van 155.

Het eerste verslag als open vennootschap gepubliceerd.

De Nederlandse Handel Mij., De Twentse Bank, R. Mees & Zonen en de Rotterdamse Bankvereniging berichten, dat zij op 16 Januari ter beurze van Amsterdam en Rotterdam hebben geintroduceerd 2000 aandelen aan toonder elk groot nom. ƒ 1000.— in de Heineken's Bierbrouwerij Mij. N.V. te Amsterdam tot de koers van 155 procent, ten volle delende in de winst over eht boekjaar per 30 September 1938—1939 en volgende.

Het zegelrecht op de nota van toewijzing ad. 1.200/00 komt ten laste van de aanvragers. De storting op de toegewezen aandelen geschiedden op Maandag 23 Januari 1939.

De notering ter beurze van Amsterdam en Rotterdam zal voor het gehele geplaatste aandelenkapitaal worden aangevraagd. Van dit kapitaal zijn de aandelen nos. 1-2400 (waartoe behoren de thans geintroduceerde 2000 aandelen) gerechtigd tot het volle dividend over het boekjaar 1938/39 de aandelen nos. 2401—12.000 gerechtigd tot ¾ van het dividend over dat boekjaar. Daarna zullen alle aandelen gelijkelijk in de winst delen.

Aan een aan introducenten gericht schrijven van de H.B.M., ontlenen wij o.m. het volgende:

De vennootschap werd in 1873 opgericht met een kapitaal van ƒ 1.200.000, ter voortzetting der zaken onder de firma Heineken en Co. Deze had een der oudste Amsterdamse brouwerijen „De Hooiberg" genaamd overgenomen, oorspronkelijk gelegen op het terrein waar tegenwoordig het bekende restaurant „die Port van Cleve" gevestigd is. In 1868 was de brouwerij verplaatst naar een terrein buiten de bebouwde kom aan de Stadssingel (Stadhouderskade) het terrein waar ook nu nog 't Amsterdamse bedrijf der vennootschap gevestigd is.

Reeds in 1874 kon worden overgegaan tot het in bedrijf nemen van de brouwerij te Rotterdam.

De beide brouwerijen, waarvan die te Rotterdam meer in het bijzonder diende en thans nog dient voor de verzorging van het Zuiden des lands en voor de export, hebbben zich sindsdien, mede door het overnemen van enkele kleinere brouwerij-bedrijven, zeer krachtig ontwikkeld.

De exportafdeling heeft ook haar deel bijgedragen tot de ontwikkeling der vennootschap. Naast de export naar Europese landen is die naar de overzese en tropische gewesten niet onbelangrijk.

In de loop der jaren is de behoefte gevoeld om, naast de export meer rechtstreeks belang te krijgen bij de productie in enige belangrijke bier-consumerende landen. De in de na-oorlogse jaren ten [illegible] deelnemingen in het buitenland werkende maatschappijen opgeleverd.

Gemiddeld dividend van 8 pct. in de crisisjaren.

De ontwikkeling van al deze bedrijven is bevredigend. Deze deelnemingen leveren dan ook een behoorlijke bijdrage in de winsten der vennootschap op.

De uitkomsten der vennootschap zijn sedert hare oprichting steeds zeer bevredigend geweest.

De resultaten van het bedrijf hebben in de periode sinds einde 1930 de ongunstige invloed ondergaan van de crisisomstandigheden met name de zware lasten, welke op het café- en restaurantbedrijf rusten, hebben de vennootschap indirect getroffen en de exploitatieuitkomsten sterk gedrukt.

Niettemin zijn ook in die jaren, mede dank zij de inkomsten uit de deelnemingen der vennootschap, de winsten nog zodanig geweest, dat deze, na ruime afschrijvingen in het kader der hierboven geschetste conservatieve politiek een jaarlijkse dividend ad. 8 pct. over het tegenwoordige kapitaal ad. ƒ 12.000.000 zouden hebben toegelaten.

Geconstateerd mag worden, dat de van 1931 af steeds voortgaande daling der omzetten in de laatste 1½ a 2 jaar tot stilstaand is gekomen, waaruit wellicht de gevolgtrekking valt te maken, dat de afzet thans een zeker stabilisatie-niveau heeft bereikt. Voorzover op het ogenblik valt te overzien, zal de winst van het lopende boekjaar niet bij die van de overige jaren achterblijven.

Waarom thans een open N.V.?

In verband met de introductie van aandelen Heineken's Bierbrouwerij Maatschappij N.V. te Amsterdam ter beurze van Amsterdam publiceert de maatschappij thans voor het eerst sedert hare oprichting in 1873 een jaarverslag als z.g. open vennootschap en wel over het boekjaar per 30 September j.l. In verband met de omvang, welke de zaken niet alleen in Nederland, doch ook in andere landen aannamen, is het, naar in dat verslag wordt medegedeeld, wenselijk geacht thans als open vennootschap het bedrijf voort te zetten.

De vorm van gesloten vennootschap heeft het uiteraard gemakkelijk gemaakt in de voorafgaande jaren het arbeidsveld uit te breiden en tegelijkertijd een zeer voorzichtige reserveringspolitiek te voeren, en daardoor een bedrijf op te bouwen van betekenis, zoals uit de thans te publiceren cijfers blijkt. Het blijft gezien de aard van het bedrijf, zeer gewenst, ook in de nieuwe vorm een voorzichtige politiek bij de vaststelling van dividenden en reserveringen te volgen.

Omzet in 1937—1938 iets groter.

Aan het verslag ontlenen wij verder nog het volgende:

Moesten wij in ons vorige verslag er van mededeling doen, dat weliswaar aan de dalende tendenz van de bierverkoop een einde was gekomen, doch van een stijging van enige betekenis niet konden worden gesproken, ook dit jaar is daarin **geen verbetering ingetreden.**

Tengevolge van het warme weer gedurende de maand Augustus en tijdens de feesten ter gelegenheid van het 40-jarig Regeringsjubileum van H.M. de Koningin, vormen de beide laatste maanden van ons boekjaar een gunstige uitzondering en konden wij het jaar met een kleine stijging van de omzet sluiten.

Toekomstvooruitzichten.

De grote werkloosheid, de hoge accijns en de knellende banden van de Drankwet vormen even grote belemmeringen voor een uitbreiding van het bierverbruik als de drukkende lasten, de bedrijven onzer afnemers opgelegd.

Wij mogen niet nalaten melding te maken van de plannen, door den Minister van Financiën bij de behandeling der begroting tot uiting gebracht, de accijns op bier te verlagen en de personele belasting voor koffiehuizen te doen vervallen. De ervaring der laatse jaren heeft evenwel bewezen, dat wij het verdere verloop dezer plannen dienen af te wachten alvorens daaraan nadere beschouwing te verbinden.

De prijzen van brouwgerst en mout in waren in dit jaar aanmerkelijk hoger dan het vorige ook al bewogen zij zich nog op een laag peil. Door het gunstige weer, dat gedurende de oogsttijd in verschillende gerstproducerende streken van ons land heerste, is de kwaliteit van de Nederlandse brouwgerst oogst 1938 bevredigend en zal een hoeveelheid van het nationale gewas door ons in het komende jaar worden verbrouwen, groter dan in enig voorafgaand.

In de prijzen van de hop kwam weinig verandering. In hoeverre de inlijving van een groot gedeelte der hopproducerende streken van Tsjecho-Slowakije bij Duitsland tot verhoging der hopprijzen zal leiden, dient te worden afgewacht.

De reeds op 1 October 1936 van kracht geworden Wet tot regeling van koop en verkoop op afbetaling, bleek vooral bij de financiering der kleine handelsdrijvenden, waarmede ons bedrijf dikwijls te maken heeft, ernstige bezwaren op te leveren.

Indien het ontwerp van wet, waarbij wordt bepaald, dat een authentieke acte nodig is voor de levering van roerende zaken, welke krachtens overeenkomst blijven onder den vervreemder, wordt aangenomen, dan zullen deze moeilijkheden nog aanzienlijk groter worden.

Word vervolgd.

OPENBARE VERKOOPING

Op Dinsdag, den 28sten Februari 1939, des voormiddags om 11.30 uur, zullen ten overstaan van den notaris Mr. A. A. G. Smeets, ten zijnen kantore aan de Bloksteeg No. 1, hoek Breedestraat No. 8, in de Willemstad, in het openbaar aan den meestbiedende worden verkocht:

De huurgronden Chere Asyl met de zich daarop bevindende opstallen, ter inspectie der belastingen bekend onder Cher Asyl Nos. 20, 29, 30, 39, 74, 89, 92, en 93.

Op welke gronden zich bevinden de volgende, aan derden toebehoorende opstallen bekend ter inspectie der belastingen onder Cher Asyl Nos. 8, 8a, 9, 10, 11, 13, 15, 17, 18, 21, 22, 28, 35, 42, 43, 44, 45, 72, 75, 76, 81, 83, 84, 88, 91, 120, 124, 125, 127, 128, 134, 137, en 139, en toebehoorende tot den nalatenschap van wijlen den Heer Ernest Gustav Gressmann.

De veilcondities zullen acht dagen voor den verkooping, ter inzage ter belanghebbenden liggen ten kantore van genoemden notaris.

Inlichtingen zijn te bekomen ten kantore van den praktizijn Mr. A. Papier aan de Wolkstraat No. 22.

5—2

Op het kantoor der K.L.M. de Ruyterkade 3 kan een assistent voor de Boekhouding geplaatst worden.

SINGAPORE.

De inwijding van de nieuwe vlootbasis te Singapore is een laatste stap in Engeland's besluit om het Imperium te beschermen. Doch hoevelen van ons — rustig thuis gezeten — beseffen, dat al de millioenen, die voor deze onderneming uitgegeven worden, totaal nutteloos geweest waren, indien men niet de beschikking had over een specifiek geneesmiddel.

Ongelukkigerwijze maken de muggen, vooral de malaria-muggen, grote tropische ondernemingen, zoals deze nieuwe vlootbasis, zeer onveilig. Reusachtig uitgravingen, waaronder grote stukken land herschapen in moerassen, lokken grotere zwermen van deze lastposten aan, dan gewoonlijk het geval zou zijn.

De constructie van deze nieuwe vlootbasis zou echter bijna onmogelijk geweest zijn, indien duizenden werklieden niet beschermd waren tegen de onvermijdelijke malaria, welke bij dergelijke werken voorkomt. Ingenieurs en officieren van Gezondheid, die dit gevaar zeer goed kenden, voorkwamen een epidemie en genazen de weinige malaria-gevallen, die in een streek als Singapore nauwelijks te vermijden zijn.

Bij arbeiders in de Tropen is de enige veilige methode om malaria te voorkomen een dagelijkse prophylactische dosis van 400 mg. kinine, zoals aanbevolen door de Malaria-Commissie van de Volkenbond. De beste methode voor de behandeling der malaria, aangegeven door genoemde Malaria-Commissie, is de korte kininekuur. Deze bestaat uit een dagelijkse dosis van 1—1,2 gram te nemen gedurende 5—7 dagen. Misschien zullen de redevoeringen ter gelegenheid van de feestelijke inwijding hiervan niets vermelden, maar deze nieuwe vlootbasis is, evenals het Panamakanaal, een hulde aan kinine.

M. H. 55.

BEDRIJFSONGEVALLEN.

Bij een bedrijfsongeval op het C.P.I.M.-terrein heeft de arbeider Da C. zodanige verwondingen opgelopen, dat hij ter verpleging moest worden overgebracht naar het Sint Elisabethsgasthuis alhier. Naar de oorzaak van het gebeurde wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Bij een bedrijfsongeval op het terrein van de C.P.I.M. liep een Portugese arbeider zodanige verwondingen op aan het hoofd, dat hij ter verpleging moest worden opgenomen in het Sanatorium, lhier. Naar de oorzaak van het ongeval wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.